

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**R. P. || Lv dovici || De Ponte Vallis-|| Oletani, È Societate ||
Jesv Theologi.|| De || Christiani hominis || Perfectione In
Qvo-|| libet eius Vitæ genere.|| Tomi Qvatvor.||**

Quorum argumenta ex S. Rvth Historia præcipué desumpta

Puente, Luis de la

Coloniæ Agrippinæ, 1626

§. 2. Contra nocturnas illusiones

[urn:nbn:de:hbz:466:1-45802](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-45802)

*Omnia peccata
Dio iudicij pate-
bunt.*

*k Mass. 10.
26.
l Luc. 8 7.
m 1. Co. 4 5*

*Solacium
nullum est
ex honore.
m Ecol. 11, 29*

o 1. Co. 4 9.

*Tentatio-
nes ex som-
nijs oria*

guris depingunt operum bonorum aut pravorum, honestorum aut turpium, quas corporis sui velo, & anguli, in quo se abscondunt, studiosè regunt: die autem iudicij velum illud retrahetur, & omnibus patebit, quid quisque depinxerit. quod si pictura tua fuerit peccatorum carnalium: erubescet coram toto mundo; tantoque erit maior tunc ignominia, quanto maior fuerit hic de te opinio: nam omnibus expectantibus videre in anima tua imagines magnæ pulchritudinis, videbunt eas fœdas esse ac turpissimas: caue igitur nunc aliquid occultè facere, quod te in publico afficiat ignominia. Nihil ipsius Dei verbum est. *k nihil est opertum, quod non reuelabitur: & occultum non sciatur: l Et in palam veniet. m & dies Domini illuminabit abscondita reuerentium, & manifestabit occulta consilia cordium.* Eueniet quoque iisdem quodam profusis, & habentibus corpora vlcibus ac fœditatibus plena, qui tamen vestibus induuntur preciosis: propter quas valde elegantes videntur, & placent qui si vestibus exuerentur, vt ab omnibus videri possent; ab omnibus miderentur, & condemnarentur: ita (inquit S. Basilus) multi sunt homines fœminatæ, quarum animæ sicut leprosæ, & carnalium culparum vlcibus obfœdata: sed quia eleganti quodam corpore sunt induta, earum fœditas non notatur: in die autem iudicij, exuentur ab illis ornamento, quibus lepræ tegebatur: ideoque valde erubescunt, & æternum confundentur: neque solacium vllum habebunt ex honore, quo in hac vita afficiebantur: iuxta illud Ecclesiastici: *n malitia hora oblivionem facit luxuria magna, & in fine hominis denudatio operum ipsius.* cuius sententiæ hic sensus est, quod cruciatus & afflictio, quæ in hora mortis & rationis reddendæ sustinebitur, tanta erit, vt precedentium voluptatum penitus obliuiscatur, etiam si plurimæ & plurimorum annorum fuerint: quia tunc opera turpia, quæ induta speciem habebant virtutum, aut humanæ authoritatis larua aliqua tegebantur: exuentur omnino & omne tegumentum remouebitur ita vt omnibus pateant ad pulchritudinem ac dedecus ipsius peccatoris.

Ex his omnibus considerationibus agnoscere poteris viam & modum vitæ tuam ordinandi etiam cum es solus. Præuenire enim ac præparare eisdem documentis te oportet ad quoscunque repentinos casus occurrentes: dicens tibi ipsi illud Apostoli: *ospectaculum factus sum Deo, Angelis & hominibus:* nolo itaque aliquid admittere, quod hoc spectaculum reddat deformem & coram eis erubescam.

5.2. Contra nocturnas illusiones.

NON SVNT minus periculosa tentationes repentinae, quæ oriuntur ex somnijs, aut statim, cum euigilatur occurrunt: quare magna attentione ac vigilantia opus est, vt quis se ab eis expediat. Neque enim gratis dicitur de sexaginta illis fortibus viris, qui lectulum Salomonis ambiunt, quod

a uniuscuiusque ensis esset super femur suum propter timores nocturnos quasi armati essent contra luxuriam: vt in saltibus, quos noctu, & cū homo minimè attendit, excitare illa solet, resisterent; tunc, n. maximè innotescit, quis perfectè sit castus. quemadmodum accidit venerabili Booz, cū dormiens semel in area sua euigilans b mediā nocte inuenit ad pedes suos iacentem mulierem bene ornata, quam tamen, nec tangere voluit, vt suo loco perpendimus.

Sed aperiamus Dæmonum astutias in spargenda semente turpis cogitationis, & alterationis sensualis in somno, vt culpam aliquam, statim atque homo euigilat, ab eo extorqueat. Mouet enim memoriā eius, quod in somno euenit, vt voluptatem aliquam, aut sensualem complacentiam, aut culpabilem aliquā morā, aut turpē consensum eliciat. Et facillè solet ipse fieri voti compos, si nos in vigilia aliquam dedimus occasionem ad eiusmodi sementem spargendā. Hoc facillè explicabitur ex ijs, quæ Samsoni euenerunt, agēti eū quadam nequā muliere nomine Dalila: cui vt placeret, multas dedit occasiones, vt c dormiente variis vinculis alligaret que dta ligatū excitabat, accurrentibus eius hostibus Philistæis, vt ipsam comprehenderent. Et quāuis excitatus, ter ruperit, in cula, & hostiū impetum euaserit: quartò tandem dormienti ionsor rasisit septem crines eius; ex quo totam suam fortitudinem amisit, ita vt excitatus non potuerit se ipsum soluere: ideo que facillè à Philistæis captus fuit; qui statim eruerunt oculos eius, & in mola Asinaria molere fecerunt. Idem euenire solet hominibus liberioribus & promptis ad agendū cū personis carnalibus, aut proprijs corporibus indulgendum cibis delicatis, & uinis præstātib; aut ad sensus suos oblectādos rebus delectabilibus; aut in sua imaginatione huiusmodi rerum imaginibus & cogitationibus occupāda. Nam cuiusuis horum occasione in die data, ipsamet caro impulsā & alterata à Dæmone producit in somnijs turpes repræsentationes, & impuros motus, quibus dormientes ligat & illaqueat, vehementè imprimens imaginationem, & appetitū ac delectationem sensualium voluptatū. Homine vero euigilante, statim accurrunt Philistæi infernales, vt animam capiant, sollicitè procurantes, liberū aliquem consensum aut cōplacentiam eius, quod somniari; elicere. Et quamuis verū sit, quòd aliqui, in quibus locum adhuc habet timor Dei, & spiritus fortitudo, toleant citò sese expedire, diabolicis suggestionibus resistentes; accidit tamē eos interdum adeò negligentes, & incurios interdū fuisse, vt in pœnam Deus illos nocte deserat, permittens Dæmonem tanta vi eos in somnijs ligare, vt euigilantes non sciant sese soluere, ideoque voluptate in somno repræsentata inescati, eam liberrè acceptant; ac proinde ab hostibus capiuntur, qui ingenti furia eorum castitatē deprædantur, & eruentes eis prudentiæ oculos, molere faciūt in mola luxuria: ab vna in alteram culpam, cum magna eorum pernicie, eos trahentes. O

a Can. 3. 8.
Tempore
iactis inno-
uiscit quia
castus sit.
b Rut. 3. 8.
Tom. 2.
Tract. 5. c. 3
Dæmon mo-
uet memo-
riam somni

c Iudic. 16.
7 19.

Philistæi e-
ruerunt o-
culos sam-
soni.

Dæmones
conantur
excitare
consensum
somnia.

In summo plurima perennit anima

Euitanda sunt occasiones somnium turpium.

Meminisse presentia Dei oportet.

ad Ps. 120. 4

Eccl. 5. 2

g. Jer. 1. 17. Deum videt opera nostra.

Luc. 12. 1. Insuper sentia luxuriam significat.

quot animæ à carne sua sunt deceptæ, sicut Sâson à Dalila! ô quot victores infernales Philistæi obtinent, astute aggredientes in somnijs, quæ vigilantes aggredi ausi nõ fuissent! ô quot noxia semina interditi spargunt quæ polleunt & crescunt in somno, post quem fructum proferunt ipsum peccatum & sæpè in ipso somno percipitur damnum, quod in vigilia præcellit. Nam carnalis pollutionis nouacula radunt, aut ostendunt, rasa esse septem ritus Sancti dona, quæ Spiritum ipsum exornabant; & contra carnis tentationes roborabant: eò quod ante ipsum somnum, culpabilem valde occidit, ne præbuerint ad ea, quæ in somno geruntur. Quare si castitatem conseruare desideras, studere omnino debes, quantum in te erit, occasiones euitare. Optimum huiusmodi somniorum & mortium abscindendo illecebras nimiam cæna, lecto, & colloquijs, quibus tales occasiones admiscuntur: te ipsum præmuniendo sanctis cogitationibus, cum vadis cubitum: vt si aliquod somnum forte eueniet, talem habeat materiam. Nominatim verò memoriam recitabis presentia Dei, & Angelorum eius: confidens eorum protectioni, qui circa eius custodiam vigilabunt, qui non potest non dormire. cum incubas, dices Angelo tuo Custodi: Angele Sancte, quemadmodum Dæmone dormiente, vigilat in meâ perniciem; & tu quoque, vigila: quæso in meum commodum: siquidem non minus tibi curæ est bonum meum, quam illi incommodum meum. Et cum ego non possim nunc vigilare, vt tæ ab eo defendam: tu, quæso, pro me vigila: vt ab eius insultibus me defendas. Sed nominatim & precipue confidere debes illi Domino, de quo dixit Dauid: *non dormit abutur dormiet qui custodit Israel: si n. interdium fueris, sicut Hrael vigilans, & contemplanus Deum omnia videntem, ipse vigilabit pro te de nocte, ac defendet ab illusionibus ac timoribus nocturnis, & à negotiis quæ perambulans in tenebris, propterea enim dixit sponsa: Ego dormio, & cor meum vigilat: hoc est Deus amor est cordis mei, & vita mea vigilat pro me; & attribuit protectioni ac defensionem meam, dum ego dormio. Denique semper & ubique memor esto g. illius vigilantis, quæ vidit Ieremias: quæ est ipsa diuinitas, nunquam dormit & semper vigilans ac contemplanus quidquid facias: vt vel præmium reddat vel supplicium pro meritis tuorum operum. Ac propterea Aegyptij eam depingebant virga quadam recta, oculum in summitate habente: vt significaret Deum omnia videre oculis valde acutis; mundum quæ gubernare, Iustitiæque rectitudinis virga, non solum in ijs, quæ exterius apparent; sed sicut reuera sunt. Nihil siquidem etiam occultissimum, eius oculos effugit; vigilatque semper, vt opere impleat, quæ cunque Sanctis promisit, & minatus est luxuriosis. Quamobrem postquam Ieremias virgam illam vidit: illam quoque vidit sentiam: quæ in sensu morali luxuriam significabat, contra quam seuera diuinitatis Iustitiæ punitio dirigebatur. Habeas itaque semper in tua memoria hanc*

virgam

